

Amendamentul 1

Gilles Lebreton, Angelo Ciocca, Paola Ghidoni, Elena Lizzi
în numele Grupului ID

Raport**A9-0281/2023****Emma Wiesner**

Strategia europeană privind proteinele
(2023/2015(INI))

Propunere de rezoluție [articolul 181 alineatul (3) din Regulamentul de procedură] de înlocuire a propunerii de rezoluție fără caracter legislativ A9-0281/2023

Rezoluția Parlamentului European referitoare la strategia europeană privind proteinele

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la o strategie europeană pentru promovarea culturilor proteice – încurajarea producției de plante proteice și leguminoase în sectorul agricol european¹,
 - având în vedere rezoluția sa din 24 martie 2022 referitoare la necesitatea unui plan de acțiune urgent al UE pentru a garanta securitatea alimentară în interiorul și în afara UE în contextul invadării Ucrainei de către Rusia²,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2022 intitulată „Către un sector european al algelor puternic și sustenabil” (COM(2022)0592),
 - având în vedere articolele 119, 120, 168 și 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere raportul Comisiei din 22 noiembrie 2018 privind dezvoltarea proteinelor vegetale în Uniunea Europeană (COM(2018)0757),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru pescuit,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A9-0281/2023),
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât proteinele sunt esențiale atât pentru oameni, cât și pentru animale și, prin urmare, reprezintă o componentă zilnică indispensabilă a produselor alimentare și a hranei pentru animale;

¹ JO C 390, 18.11.2019, p. 2.

² JO C 361, 20.9.2022, p. 2.

- B. întrucât pandemia de COVID-19 și invazia Ucrainei de către Rusia au avut efecte semnificative asupra comerțului european și mondial, evidențiind faptul că UE trebuie să își diversifice lanțurile de aprovizionare cu alimente și furaje, pentru a-și mări autonomia și a-și reduce dependența de factorii de producție ce provin de la doar unul sau câțiva furnizori străini și pentru a majora producția internă de proteine vegetale și reziliența generală a sectorului proteinelor din UE;
- C. întrucât UE produce 77 % din proteinele furajere pe care le folosește (proporție ce crește până la 96 % în cazul furajelor cu conținut scăzut de proteine și până la 89 % în cazul furajelor cu conținut mediu de proteine); întrucât, cu toate acestea, doar 29 % din materiile prime cu un conținut ridicat de proteine care sunt necesare pentru a echilibra hrana pentru animale provin din UE; întrucât, drept urmare, UE depinde în mare măsură de importurile de produse vegetale cu conținut ridicat de proteine din țări din afara UE, ceea ce face ca UE să depindă de importurile de boabe de soia și făină din soia din Statele Unite și America de Sud;
- D. întrucât, deși producția de plante proteice din UE s-a îmbunătățit în ultimii 10 ani, producția internă suferă în continuare de un deficit semnificativ, care a accentuat dependența puternică a UE de importurile de culturi bogate în proteine din țări din afara UE;
- E. întrucât culturile de leguminoase și pajiștile contribuie la menținerea și îmbunătățirea calității și fertilității solului, la creșterea biodiversității, la fixarea carbonului și a azotului și la reținerea apei; întrucât leguminoasele pot fi cultivate cu mai puține îngrășăminte chimice datorită simbiozei lor cu bacteriile din sol; întrucât, în pofida rentabilității sale economice scăzute, cultivarea culturilor de leguminoase are o contribuție pozitivă la atenuarea schimbărilor climatice și a altor efecte asupra mediului, precum și la reducerea presiunii exercitate de buruieni;
- F. întrucât noile tehnici de ameliorare ar putea juca un rol esențial în creșterea profitabilității prin mărirea randamentului, creșterea conținutului de proteine și a calității acestora, permițând adaptarea culturilor la condițiile regionale și făcându-le mai rezistente la condițiile meteorologice și la agenții patogeni;
- G. întrucât politica agricolă comună (PAC) permite sprijinirea cultivării culturilor proteice și a pajiștilor;
- H. întrucât prelucrarea culturilor proteice și a pajiștilor generează subproduse care pot fi folosite în diferite scopuri, cum ar fi la producerea de fertilizatori sau de furaje; întrucât animalele produc îngrășăminte valoroase ca subprodus, ceea ce crește reziliența producției de alimente; întrucât azotul necesar pentru culturile agricole este asigurat în principal de îngrășămintele sintetice, care sunt costisitoare, iar producerea lor implică un mare consum de energie; întrucât, în cadrul sistemelor de gestionare a gunoiului de grajd, precum și al utilizării în condiții de siguranță a nămolurilor de epurare, materialele pe bază de RENURE (REcovered Nitrogen from manURE) cresc eficiența utilizării resurselor;
- I. întrucât zootehnia poate produce proteine cu un grad ridicat al biodisponibilității pentru alimentația umană; întrucât o alimentație sănătoasă este bazată pe diversitate și pe echilibru, ceea ce pentru majoritatea oamenilor include și consumul de carne;

- J. întrucât în cursul producției tuturor tipurilor de culturi agricole, inclusiv a culturilor proteice, se generează o biomasă care în general nu este comestibilă pentru oameni (1 kilogram de proteine vegetale generează aproximativ 3-5 kilograme de biomasă comestibilă numai pentru rumegătoare);
- K. întrucât consumul de proteine animale produse la nivel local în mod sustenabil contribuie la securitatea alimentară a UE și îmbunătățește vitalitatea zonelor rurale ale Europei; întrucât în UE proteinele animale sunt produse în conformitate cu unele dintre cele mai înalte standarde de sustenabilitate din lume, ținându-se seama de calitatea vieții animalelor, de climă și de mediu; întrucât proteinele animale sunt o componentă importantă a unui regim alimentar echilibrat; întrucât creșterea animalelor din UE depinde puternic de importul de culturi cu un conținut ridicat de proteine, care sunt cultivate pe terenuri arabile din afara UE;
- L. întrucât creșterea rezilienței și securității alimentare europene prin consumul de proteine animale produse în UE contribuie la o producție mai sustenabilă la nivel mondial și recompensează know-how-ul și excelența crescătorilor europeni ale căror venituri rareori reflectă eforturile de a ține seama de calitatea vieții animalelor, de rezistența la antimicrobiene, de conservarea peisajelor și a moștenirii culturale, angajându-se, în același timp, să producă carne de înaltă calitate la prețuri accesibile;
- M. întrucât proteinele de origine animală constituie proteine de înaltă calitate și reprezintă cea mai biodisponibilă sursă de proteine pentru oameni, fiind deosebit de importantă pentru fertilitatea și sănătatea femeilor, pentru sănătatea copiilor, a adolescenților și a persoanelor în vârstă sau fragile; întrucât consumul tradițional de proteine animale sub formă de carne, brânzeturi sau lapte face parte din moștenirea culturală a continentului european; întrucât această practică contribuie substanțial la produsul intern brut al statelor membre ale UE;
- N. întrucât producția animalieră extensivă, în special în zonele îndepărtate și montane, este o activitate extrem de sustenabilă și contribuie la menținerea populației în aceste zone;
- O. întrucât proteinele acvatice și de acvacultură produse în mod sustenabil pot contribui la securitatea alimentară, la alimentație și la un regim alimentar sănătos și echilibrat la nivel mondial; întrucât acvacultura intensivă, în special din afara UE, poate crea efecte negative diverse asupra mediului, cum ar fi urmările utilizării substanțelor chimice sau a antibioticelor; întrucât algele pot contribui la reducerea impactului negativ al acvaculturii asupra mediului;
- P. întrucât Regulamentul (UE) 2015/2283³ a permis posibilitatea folosirii insectelor pentru alimentația umană, deși studiul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară, comandat chiar de Comisie, avertizează cu privire la potențiale riscuri semnificative pentru sănătate; recomandă cu fermitate efectuarea de cercetări suplimentare și colectarea de date privind paraziții patogeni pentru oameni și contaminanții, printre altele; întrucât nu au fost efectuate cercetări suficiente pe această temă, iar datele

³ Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei (JO L 327, 11.12.2015, p. 1).

necesare nu au fost încă colectate;

- Q. întrucât în ultimii ani s-a dezvoltat piața pentru proteine produse în mod sustenabil, în special pentru proteinele de origine vegetală și animală; întrucât producția acestor proteine creează multe oportunități pentru fermierii și producătorii de alimente europeni; întrucât proteinele vegetale se bucură deja de o cerere ridicată și de un nivel ridicat de acceptare din partea consumatorilor, acești factori aflându-se în continuă creștere, și beneficiază de un nivel ridicat de maturitate tehnologică;
- R. întrucât consumatorii solicită mai multă transparență și mai multe informații cu privire la sustenabilitatea alimentară și calitatea vieții animalelor; întrucât nu există o etichetă standardizată voluntară sau o declarație de produs care să certifice sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului pentru proteine, indiferent dacă sunt destinate consumului uman sau alimentației animalelor, sau să certifice respectarea standardelor de calitate a vieții animalelor în procesul de producție;
- S. întrucât adoptarea unei abordări bazate pe lanțul valoric este importantă pentru a crea o valoare adăugată în cazul proteinelor produse sustenabil, îndeosebi al proteinelor vegetale, deoarece producția bazată pe materiale locale, care are o valoare adăugată ridicată, îmbunătățește lanțul valoric și încurajează fermierii să realizeze investiții;
- T. întrucât cercetarea și inovarea în domeniul producției sustenabile a tuturor surselor de proteine trebuie să-i implice pe fermieri; întrucât cercetarea și inovarea ar trebui să se concentreze mai mult pe proteinele de origine vegetală și animală, deoarece atât cercetarea și inovarea private, cât și cele publice din UE s-au axat în ultimele decenii în special pe cereale și semințele oleaginoase;
- U. întrucât formarea generală și transferul de cunoștințe ajung doar la aproximativ 10 % din exploatațiile agricole din UE; întrucât este critic necesar să se investească în continuare în formare și în servicii de consultanță destinate fermierilor, pentru a se difuza know-how-ul privind culturile proteice, a se disemina bunele practici și a se promova cultivarea pajiștilor și extracția proteinelor din surse alternative,

O nevoie clară de a adopta o strategie cuprinzătoare a UE privind proteinele, pentru a valorifica potențialul proteic

1. invită Comisia să prezinte urgent o strategie cuprinzătoare și ambițioasă a UE privind proteinele, care să vizeze producția sustenabilă a proteinelor vegetale și animale și să includă măsuri eficiente de creștere a autonomiei UE în ceea ce privește proteinele pe termen scurt, mediu și lung; subliniază că ar trebui să se acorde prioritate producției de culturi proteice și de proteine vegetale, cu obiectivul de a garanta securitatea alimentară europeană;
2. consideră că foaia de parcurs orientativă a UE privind proteinele ar trebui să se bazeze pe:
 - (a) o viziune pentru producția și fluxurile comerciale strategice și sustenabile de proteine în UE, care să se potrivească nevoilor și cerințelor noastre;
 - (b) un plan de acțiune pentru creșterea producției și consumului de proteine vegetale

în UE;

- (c) condiții mai bune pentru producția de proteine atât vegetale, cât și animale, în UE;
- (d) dezvoltarea de sisteme sigure din punct de vedere economic și al mediului pentru producerea proteinelor pentru alimente și furaje;
- (e) o abordare integrată care trebuie să includă fermierii și întregul lanț valoric alimentar, ținând seama de posibila valoare adăugată a economiei circulare, după caz;
- (f) acțiuni de politică concrete, bazate pe date științifice, pentru a promova dezvoltarea proteinelor produse în mod sustenabil și inovarea și cercetarea în acest domeniu;

O perspectivă pentru creșterea producției de proteine în UE

3. subliniază că dintr-o perspectivă geopolitică și strategică, precum și pentru a asigura securitatea alimentară, trebuie mărit semnificativ nivelul rezilienței europene în sectoarele esențiale, cum ar fi aprovizionarea cu alimente și furaje, prin reducerea, pe cât posibil, a dependenței de produsele și resursele agricole ce provin de la un singur furnizor sau de la câțiva furnizori prin creșterea producției interne, încurajând în același timp competitivitatea UE, pentru a împiedica concentrarea piețelor în mâinile câtorva actori principali; accentuează, prin urmare, că UE trebuie să intensifice producția de proteine vegetale și că acest lucru este posibil doar în etape dacă fermierii și piețele se pot adapta în consecință;
4. evidențiază că producția de proteine sustenabilă, diversificată și internă trebuie recunoscută ca un aspect esențial al sistemului alimentar și furajer al UE, pentru a asigura disponibilitatea în cantități suficiente a alimentelor și a furajelor sigure și de înaltă calitate și pentru a menține funcționarea și reziliența lanțurilor de aprovizionare cu alimente și ale fluxurilor comerciale; accentuează că este important să se atingă obiectivul privind asigurarea în sistemul alimentar al UE a unei aprovizionări mai sustenabile și mai diversificate cu proteine;
5. consideră că cultivarea plantelor proteice și a pajiștilor poate avea beneficii semnificative pentru calitatea solului, mediu și biodiversitate și în anumite condiții are potențialul de a reduce factorii de producție, cum ar fi îngrășămintele și produsele de protecție a plantelor; evidențiază că creșterea extensivă a animalelor pe pajiști asigură o alimentație adaptată nevoilor naturale ale animalelor, poate avea efecte pozitive asupra mediului și contribuie la atenuarea schimbărilor climatice; accentuează importanța cerealelor și a pajiștilor, în special a pășunilor cu iarbă și trifoi, ca sursă de hrană pentru creșterea animalelor; consideră că statele membre ar putea avea în vedere introducerea unor ecoscheme pentru leguminoase și pajiști și crearea de fonduri dedicate plantelor proteice, lucru care s-a realizat deja în unele state membre; subliniază că producția animalieră extensivă, în special în zonele îndepărtate și montane, este o activitate sustenabilă și reprezintă un stimulent suplimentar pentru ca populațiile locale să trăiască în aceste zone;

6. menționează că o foaie de parcurs orientativă valoroasă privind proteinele ar trebui să contribuie la autonomia europeană în materie de proteine și la reziliența și veniturile fermierilor și zonelor rurale europene; recunoaște rolul potențial al surselor de proteine în economia circulară; consideră că luarea în considerare a posibilei circularități a subproduselor și a deșeurilor și asigurarea producției tuturor tipurilor de proteine disponibile, în special a proteinelor de origine vegetală și animală, pot contribui atât la menținerea unui nivel ridicat al sănătății umane, cât și la înlesnirea tranziției către sisteme alimentare mai virtuoză, îmbunătățind în același timp accesibilitatea ca preț a alimentelor; reamintește posibila compatibilitate dintre creșterea sustenabilă a animalelor și cultivarea culturilor agricole;
7. consideră că dezvoltarea producției de proteine vegetale în conformitate cu standardele și practicile europene obișnuite, precum și creșterea profitabilității producției animaliere menținându-i totodată sustenabilitatea prin măsuri precum creșterea circularității lanțurilor valorice ale alimentelor și furajelor, reprezintă modalități eficiente de a răspunde la multe dintre problemele cu care ne confruntăm, cum ar fi relocarea producției și pescuitul excesiv în afara UE; consideră că fermierii ar putea juca un rol esențial în construirea unui sistem rezilient pentru producția de proteine dacă ar fi sprijiniți corespunzător; recunoaște că producția de proteine necesită o abordare cuprinzătoare a sistemelor alimentare sustenabile și reziliente;
8. consideră că produsele importate ar trebui să respecte standarde comparabile de sustenabilitate, pentru a le permite producătorilor din UE să fie mai competitivi și pentru a se evita relocarea producției UE în străinătate;
9. consideră că asigurarea securității alimentare a UE este un obiectiv esențial, pentru care sunt necesare condiții de concurență echitabile și sprijin ferm pentru sectorul agricol european; avertizează cu privire la orice încercare de reducere a efectivelor de animale, care ar fi contraproductivă;

Condiții mai bune pentru producția de proteine în UE

10. accentuează că securitatea alimentară și, prin urmare, producția de proteine începe cu fermierii, cu sprijinul pescarilor și al acvaculturilor, și că, așadar, aceștia trebuie să fie plasați în centrul strategiei, întrucât reprezintă elementul central al procesului de creare a unui sistem rezilient pentru producția de proteine; subliniază că un sector agricol, alimentar și furajer profitabil constituie o condiție necesară pentru crearea în UE a unui sistem puternic pentru producția de proteine; invită, prin urmare, statele membre să analizeze posibilitățile care ar putea contribui la crearea unui model profitabil de afaceri pentru fermieri, care să-i ajute să-și transforme culturile mai puțin profitabile în produse alimentare și furajere căutate, prin creșterea rezilienței culturilor, a randamentului proteic și a calității proteinelor;
11. accentuează că agricultura și întreprinderile europene trebuie să devină mai competitive în domeniul proteinelor pentru alimente și furaje și că sectorul agricol depinde de factori de producție sustenabili și abordabili ca preț, cum ar fi energia, hrana pentru animale, adaosurile furajere, materialele vegetale de calitate, îngrășămintele și solurile de bună calitate; consideră că pentru a crește competitivitatea producătorilor europeni de proteine, trebuie majorate stimulentele și trebuie reduse sarcinile normative inutile

pentru producția de proteine;

12. recunoaște importanța adaosurilor furajere pentru îmbunătățirea digestiei proteinelor și pentru asigurarea unor strategii corecte de hrănire a animalelor și a reformulării corecte a furajelor; accentuează că perioada de autorizare pentru adaosurile furajere trebuie să fie scurtată și trebuie permisă o mai mare flexibilitate; subliniază că procesul de reînnoire a autorizațiilor nu trebuie să prezinte riscul de eliminare treptată a adaosurilor eficiente;
13. reamintește că va fi imposibil să se majoreze producția de proteine vegetale fără materiale vegetale de bună calitate; reamintește că noile tehnici de ameliorare vor asigura oportunități excepționale pentru dezvoltarea unor plante adaptate la condițiile regionale și a unor specii optimizate pentru condițiile europene, inclusiv în regiunile ultraperiferice; consideră că sunt necesare cercetări și lucrări de dezvoltare suplimentare în ceea ce privește cerealele, plantele proteice și iarba, pentru a le spori valoarea nutritivă, a le adapta mai bine la condițiile locale și a le face mai rezistente la amenințările naturale;
14. solicită adoptarea rapidă a unui cadru adaptat noilor tehnici de ameliorare, pentru a permite dezvoltarea mai rapidă a unor soiuri noi și rezistente de plante, inclusiv de culturi proteice;
15. consideră că controlul dăunătorilor și al agenților patogeni joacă un rol vital în recoltarea reușită a culturilor proteice și este de importanță capitală să se monitorizeze și să se cerceteze la nivel științific apariția, dezvoltarea și răspândirea acestor dăunători și agenți patogeni; recunoaște că elaborarea unor măsuri eficiente pentru reducerea daunelor economice cauzate de acești dăunători și agenți patogeni și conceperea unor măsuri alternative care să folosească inovații tehnice, cum ar fi agricultura de precizie, robotica, insectele benefice sau pesticidele cu risc redus, sunt importante pentru creșterea producției europene de proteine în ansamblu; avertizează cu privire la adoptarea unor obiective obligatorii de reducere a pesticidelor care ar putea afecta productivitatea și veniturile și, prin urmare, atractivitatea producției de proteine;
16. este de părere că fertilizarea pășunilor folosind gunoi de grajd contribuie la autosuficiența agricultorilor în ceea ce privește proteinele; consideră că iarba fertilizată într-un mod corespunzător rămâne de departe cea mai ieftină, cea mai eficientă și cea mai sustenabilă sursă de proteine pentru rumegătoare; invită Comisia, ținând seama de evaluările de mediu care au fost deja efectuate, să propună fără întârziere măsuri de politică pe termen mediu și lung pentru a închide circuitul nutrienților, de exemplu permițând folosirea unor produse organice alternative, cum ar fi azotul recuperat din digestat, deșeurile biologice, alte produse pe bază de gunoi de grajd (RENURE) și deșeurile din industria alimentară, clasificându-le ca substitut pentru îngrășămintele chimice; invită Comisia să facă acest lucru pe baza unor criterii științifice și să îl promoveze ca o ocazie pentru fermieri de a-și reduce dependența de îngrășămintele chimice și de a crește circularitatea în exploatare și producția animalieră sustenabilă prin recuperarea și reutilizarea reziduurilor, cum ar fi gunoiul de grajd;
17. reamintește că producția de biometan, biogaz, biocombustibili sau alte bioproduse chimice care utilizează fluxuri de deșeuri biologice ar putea fi un factor care să

contribuie la o producție mai sustenabilă oferind surse de venit suplimentare semnificative care cresc valoarea culturilor bogate în proteine și ar întări astfel argumentele economice în favoarea plantării lor de către fermieri; subliniază că creșterea producției de proteine vegetale pentru alimente și furaje ar putea duce la utilizarea subproduselor în mai multe moduri pentru producția de bioenergie și, prin urmare, la creșterea valorii economice generate de producția de culturi proteice;

18. recunoaște că dezvoltarea, cultivarea și utilizarea culturilor bogate în proteine necesită adesea noi practici de gestionare și cooperare între fermieri; consideră că ar trebui analizată posibilitatea recunoașterii unor noi structuri organizaționale în cadrul PAC;
19. accentuează că pentru a stimula investițiile în sănătatea solurilor și în noi practici de rotație a culturilor, obiectivele pe termen lung trebuie să fie însoțite de o evaluare a serviciilor oferite societății;

Asigurarea unui sector al proteinelor adecvat și funcțional prin recunoașterea rolului complementar pe care îl au în sistem atât proteinele de origine vegetală, cât și proteinele de origine animală

20. evidențiază potențialul ridicat și valoarea adăugată ale proteinelor de origine vegetală și animală produse local și faptul că dezvoltarea sustenabilă a sectorului va aduce beneficii fermierilor europeni, calității solului, ciclurilor nutrienților, biodiversității și sănătății umane, având o importanță strategică pentru securitatea alimentară a Europei;
21. subliniază că politicile trebuie să creeze condiții de concurență echitabile pentru toate părțile interesate și toate produsele, iar consumul de proteine trebuie să devină mai accesibil ca preț; sprijină măsurile de politică care le permit consumatorilor să compare originea geografică a produselor, inclusiv a alimentelor prelucrate, și condițiile legate de bunul tratament al animalelor în procesul de producție;
22. accentuează importanța furajelor grosiere ca sursă de proteine, de exemplu, cele provenite din pașiști și amestec de iarbă și trifoi, îndeosebi în combinație cu creșterea animalelor, și beneficiile concomitente pentru biodiversitatea pașiștilor; invită Comisia și statele membre să valorifice instrumentele din cadrul PAC, cum ar fi ecoschemele, pentru a-i stimula pe fermieri să cultive aceste surse de proteine; subliniază că creșterea rumegătoarelor este o modalitate eficientă de a transforma pașiștile permanente în alimente pentru consumul uman;
23. reamintește că producția de proteine animale folosind resurse necomestibile ca hrană pentru animale, cum ar fi nutrețul și subprodusele rezultate din prelucrarea plantelor proteice, contribuie în mod semnificativ la reducerea risipei alimentare, conferă o valoare adăugată semnificativă producției de plante proteice și, de asemenea, este esențială pentru asigurarea dinamismului zonelor rurale, a gestionării peisajelor și a conservării mediului;
24. încurajează producția de soia în Uniunea Europeană ca sursă de proteine vegetale, care ar putea fi promovată prin investiții în cercetare și dezvoltare, pentru a îmbunătăți calitatea și randamentul culturilor; atrage atenția că trebuie asigurat accesul la finanțare și este nevoie de un sprijin suplimentar pentru producătorii agricoli, inclusiv micii producători, pentru a crește producția de soia în UE; consideră că este necesar să se

identifice și promoveze cele mai bune practici agricole pentru cultivarea soiei în UE, inclusiv folosirea unor tehnologii de producție sustenabile și respectarea normelor de protecție a mediului; atrage atenția că este nevoie să se reducă dependența de soia provenită din țările terțe în furajele pentru animale;

25. accentuează că programele de cercetare ar trebui să se concentreze pe culturile proteice care se potrivesc climei, condițiilor de creștere și obiceiurilor alimentare europene și care pot fi integrate în sistemele agricole existente; consideră că este important să sprijinim fermierii în această tranziție, să eliminăm barierele de intrare pe piață și să îi ajutăm să beneficieze de aceste noi lanțuri valorice;
26. solicită mai multe activități de cercetare și progrese în ceea ce privește soiurile de culturi cu cicluri scurte de producție care oferă surse suplimentare de proteine și care sunt adecvate pentru culturile intermediare în planurile existente de rotație a culturilor;
27. încurajează statele membre să folosească toate stimulentele disponibile în cadrul PAC pentru a spori cultivarea de culturi de leguminoase, inclusiv sprijinul cuplat, măsurile de agromediu, serviciile de consiliere și noi programe sectoriale; consideră că, în plus, campaniile de promovare menite să stimuleze cererea de leguminoase alimentare ar putea contribui în mare măsură la stimularea producției în UE, respectând totodată obiceiurile alimentare europene;
28. recunoaște potențialul semnificativ al cânepei drept cultură proteică sustenabilă și faptul că este necesar să se înlesnească cultivarea și transformarea sa în alimente și furaje;
29. accentuează că este important să se aplice standarde de sustenabilitate în cazul produselor importate, protejându-se astfel competitivitatea producătorilor europeni și asigurându-se informarea transparentă a consumatorilor;
30. accentuează că sectorul european al pescuitului constituie o sursă importantă de proteine sustenabile de înaltă calitate pentru uz uman, sub formă de pește proaspăt; subliniază că viabilitatea sectorului pescuitului trebuie îmbunătățită prin măsuri de ajutorare a pescarilor, care timp de decenii s-au confruntat cu sarcini impuse de reglementare din ce în ce mai mari la nivelul UE, pe lângă o creștere bruscă a prețurilor la energie;
31. evidențiază rolul sectoarelor pescuitului și acvaculturii europene în garantarea securității alimentare și în asigurarea unor regimuri alimentare bazate pe proteine sănătoase și de înaltă calitate; accentuează că produsele din aceste sectoare pot juca un rol important în dezvoltarea unui sistem alimentar sustenabil; invită Comisia să se asigure că viitoarea strategie europeană privind proteinele recunoaște rolul sectoarelor pescuitului și acvaculturii și posibilitatea de a îmbunătăți calitatea vieții animalelor în sectorul acvaculturii, ceea ce poate duce la scăderea incidenței bolilor și a utilizării antibioticelor și la ecosisteme mai sănătoase, recunoscând în același timp că în UE au fost deja atinse standarde ridicate de sustenabilitate; accentuează că este important ca aceste sectoare să fie implicate în elaborarea strategiei sale privind proteinele;
32. accentuează că UE este un importator net de produse pescărești și de acvacultură, întrucât aproape 60 % din consumul total din UE este importat; consideră, prin urmare, că este necesar să se consolideze viabilitatea economică a sectoarelor pescuitului și acvaculturii europene și să li se recunoască sustenabilitatea, ținându-se seama de cele

trei dimensiuni ale acestora (economică, de mediu și socială), pentru a reduce dependența tot mai mare a UE de importuri; accentuează importanța existenței unor sectoare sustenabile ale pescuitului și acvaculturii pentru aprovizionarea cu proteine a UE și, în special, rolul important al pescarilor de mică anvergură și artizanali, precum și al culegătorilor de crustacee și moluște, atât în UE, cât și în alte părți;

33. subliniază că consumul regulat de produse pescărești și de acvacultură este o componentă esențială a unei alimentații sănătoase și că, datorită proprietăților sale benefice pentru inimă, consumul de pește are un mare potențial de a combate bolile legate de alimentație, cum ar fi bolile cardiovasculare; își exprimă îngrijorarea, prin urmare, cu privire la scăderea consumului de pește în UE; invită statele membre să mărească rolul produselor pescărești și de acvacultură, în special al celor provenite de la producătorii locali, în politicile și programele lor legate de alimentație, în special prin promovarea consumului de alimente de origine acvatică în rândul unor grupuri specifice, cum ar fi tinerii, și chiar prin introducerea sau îmbunătățirea consumului acestor produse în școli și prin programe care vizează combaterea anumitor deficiențe nutriționale; reamintește, de asemenea, că Directiva 2006/112/CE⁴ permite statelor membre să aplice cote reduse de TVA produselor alimentare și serviciilor conexe; invită statele membre să valorifice această posibilitate pentru produsele pescărești, având în vedere beneficiile consumului de pește;
34. consideră că acvacultura sustenabilă este o metodă importantă de producere a proteinelor și că algele oferă o bună sursă de proteine pentru furaje; evidențiază potențialul de inovare și de înființare de noi întreprinderi prin crearea unor noi tipuri de hrană pentru pești, cu un impact minim asupra biodiversității, și faptul că este nevoie să se reducă într-o mai mare măsură poluarea apelor cauzată de acvacultură; accentuează că dezvoltarea în continuare și inovarea sustenabilă în domeniul producției de proteine vegetale și de surse complementare de proteine reprezintă o modalitate de a răspunde în mod eficace multora dintre dificultățile legate de mediu cu care se confruntă sectorul pescuitului și acvaculturii din UE;
35. accentuează că acvacultura și maricultura din UE pot contribui într-o măsură mult mai mare decât în prezent la producția sustenabilă de alimente și pot furniza proteine mai sănătoase, mai echitabile și mai sustenabile, care să depindă mai puțin de hrana pentru animale pe bază de pește și care să nu folosească furaje derivate din producția de făină și ulei de pește care utilizează capturi provenite din pescuitul ilegal, nereglementat și nedeclarat;
36. consideră că toate sursele potențiale de proteine pentru hrana animalelor ar trebui avute în vedere cu respectarea cum se cuvine a lanțurilor alimentare naturale, cu condiția să respecte standarde înalte de siguranță; este preocupat de cerințele energetice ridicate ale creșterii pe scară largă a insectelor și subliniază că trebuie analizate efectele acestei practici asupra mediului, sănătății, calității vieții animalelor, societății și economiei;
37. respinge folosirea insectelor pentru consumul uman, precum și ideea că insectele ar putea fi o sursă viabilă de proteine; avertizează cu privire la utilizarea nemenționată pe etichete a insectelor sau a subproduselor pe bază de insecte ca sursă de proteine pentru

⁴ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

consumul uman, în special în alimentele prelucrate; invită statele membre să pună în aplicare un sistem obligatoriu de etichetare a alimentelor care conțin insecte sau subproduse pe bază de insecte, pentru a răspunde așteptărilor legitime în materie de transparență ale consumatorilor europeni;

38. invită Comisia să prezinte o evaluare cuprinzătoare a impactului privind riscurile pe care le implică alimentele noi pentru modelul agricol european, societate, sănătatea umană, mediu și economie; accentuează că ar trebui avut în vedere principiul precauției;
39. este preocupat de aspectele etice, sociale, de mediu și economice legate de alimentele celulare, care sunt produse prin cultivarea celulelor izolate de plante și animale; reamintește că Regulamentul privind alimentele noi⁵ nu este adecvat scopului; consideră, așadar, că alimentele celulare nu trebuie permise pe piața europeană;

O abordare integrată care să acopere întregul lanț valoric alimentară

40. subliniază că este necesară o mai bună coordonare și colaborare între părțile interesate din lanțul de aprovizionare, de-a lungul întregului lanț valoric, pentru a elimina neconcordanțele actuale dintre fermieri, prelucrători și comercianții cu amănuntul; accentuează că ar trebui promovată activ o cooperare mai strânsă între toți actorii, îndeosebi prin intermediul organizațiilor de fermieri și al cooperativelor agricole, pentru a crea lanțuri valorice cu o valoare adăugată mai ridicată;
41. invită, în acest sens, statele membre și părțile interesate să folosească toate normele disponibile în Regulamentul privind organizarea comună a piețelor produselor agricole⁶ pentru a promova lanțuri eficiente și inovatoare; invită părțile interesate să dezvolte proceduri de constituire a contractelor pentru a planifica producția pe termen lung; consideră că organizațiilor de producători, în special cooperativelor, precum și organizațiilor interprofesionale le revine un rol esențial în structurarea și consolidarea lanțurilor valorice în materie de proteine;
42. subliniază importanța acceptării de către consumatori și a informării acestora; accentuează că producția de proteine vegetale trebuie să răspundă așteptărilor consumatorilor, ceea ce impune îmbunătățirea într-o mai mare măsură a acestor proteine, în ceea ce privește gustul, textura, valoarea nutritivă și prețul;
43. consideră că pentru a răspunde așteptărilor consumatorilor și pentru a asigura transparența, termenii folosiți pentru a desemna și comercializa carne în Europa nu trebuie să permită niciodată posibilitatea etichetării sau promovării produselor alimentare drept carne dacă nu sunt bazate pe proteine animale, ținând seama de faptul că pentru oameni, insectele nu constituie carne;

⁵ Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei (JO L 327, 11.12.2015, p. 1).

⁶ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

44. consideră că consumatorii au tot mai multe cunoștințe despre alimentele pe care le consumă și modul în care acestea sunt produse; își reiterează solicitarea de a pune la dispoziția consumatorilor mai multe informații cu privire la metodele de producție și de sacrificare folosite în procesul de producție a cărnii, pentru a contribui la un sistem alimentar echitabil, local, sănătos și atent la calitatea vieții animalelor; salută intenția specifică a Comisiei de a extinde cerința legată de indicațiile obligatorii privind originea sau proveniența și la alte produse; invită statele membre să elaboreze și să pună în aplicare un sistem obligatoriu de etichetare care să indice metodele de sacrificare folosite pentru produsele din carne;
45. evidențiază că volumul de proteine vegetale produse în mod sustenabil în UE nu va crește dacă nu va exista cerere pe piață sau dacă nu vor fi asigurate profituri adecvate pentru fermieri; consideră că sprijinul public specific, cum ar fi eco-schemele, ar putea crește rentabilitatea culturilor; îndeamnă actorii de pe piață să dezvolte tehnici pentru determinarea conținutului proteic și a calității proteinelor în cazul cerealelor, al plantelor proteice și al furajelor, pentru ca valoarea conținutului de proteine să fie mai bine reflectată; subliniază că o mai mare transparență a pieței poate îmbunătăți funcționarea pieței, reduce cantitatea de deșeuri și mări gradul de circularitate al sectorului alimentar; consideră că strategiile în materie de politici și cadrele legislative ar trebui să ofere stimulente pe aceste piețe; accentuează că producția de proteine vegetale cu un conținut proteic mai scăzut are în continuare un rol esențial, alături de producția de culturi cu un conținut proteic ridicat, iar dezvoltarea acestor surse ar trebui să fie ghidată de principiul unui bilanț masic pozitiv în ceea ce privește materia uscată și proteinele;
46. consideră că industria de prelucrare a alimentelor face parte integrantă din lanțul valoric circular al proteinelor, deoarece permite obținerea unei valori mai mari din culturile proteice; accentuează că este nevoie să crească capacitatea de prelucrare a proteinelor vegetale; consideră că este important ca industria de prelucrare să își cartografieze fluxurile de deșeuri, astfel încât acestea să poată fi cuantificate;
47. accentuează că sunt necesare acțiuni la toate nivelurile pentru a crește producția sustenabilă de proteine, îndeosebi producția internă de proteine vegetale, prin sprijinirea fermierilor, în special a exploatațiilor mici și mijlocii și a celor de familie; invită, prin urmare, statele membre să genereze și să majoreze sprijinul pentru investiții și cercetare la nivel de sistem, întreprindere și producție;
48. consideră că achizițiile publice ar trebui să stimuleze producția locală de proteine;

Acțiuni concrete în materie de politici

49. invită Comisia să prezinte un raport privind securitatea alimentară și să propună următoarele acțiuni de politică:
 - (a) un document de orientare științifică și tehnică care să completeze documentul administrativ de orientare privind pregătirea și transmiterea cererilor privind alimentele noi, pentru a clarifica procesul de autorizare, asigurând, în același timp, cele mai înalte garanții și standarde în materie de siguranță alimentară și o evaluare corespunzătoare a riscurilor potențiale pentru consumul uman, în conformitate cu principiul precauției;

- (b) o combinație de orientări ale PAC care să ofere un cadru stabil, practici de gestionare flexibile și stimulente pentru producerea culturilor bogate în proteine și pentru o recoltă de culturi de pajiște și de leguminoase mai bogate în proteine; producția de culturi bogate în proteine ar trebui să fie stimulată în cadrul PAC actuale și prin eco-scheme; Comisia ar trebui să aibă în vedere posibilitatea de a permite cultivarea culturilor alimentare bogate în proteine pe terenuri scoase temporar din circuitul agricol, cu condiția să se respecte norme stricte de mediu;
- (c) un studiu privind apariția, dezvoltarea și răspândirea dăunătorilor și a agenților patogeni care pun în pericol recoltele reușite de culturi proteice;
- (d) o strategie clară de finanțare a cercetării și dezvoltării pentru a promova și a stimula dezvoltarea unor măsuri preventive și curative complementare pentru protecția plantelor prin utilizarea inovațiilor tehnice precum agricultura de precizie, robotica, insectele benefice și pesticidele sigure și eficiente;
- (e) o combinație de orientări privind achizițiile publice care să faciliteze consumul de proteine produse local și elaborarea de cerințe locale;
- (f) pe termen scurt, o derogare temporară cu suficientă securitate juridică pentru a garanta posibilitatea folosirii RENURE, iar pe termen lung, aplicarea legală a criteriilor privind RENURE elaborate de Centrul Comun de Cercetare pe baza unor criterii științifice, clasificând aceste îngrășăminte ca îngrășăminte chimice în temeiul Directivei privind nitrații⁷;
- (g) modificarea anexei III la Directiva privind nitrații pentru a facilita utilizarea digestatului provenit din deșeuri organice în urma digestiei anaerobe a gunoierului de grajd;
- (h) politici care să asigure faptul că importurile de proteine îndeplinesc standarde de producție și de calitate din UE în ceea ce privește impactul asupra sănătății și a mediului, pentru a mări competitivitatea producătorilor din UE în raport cu producătorii din afara UE; politici de promovare a unor standarde îmbunătățite la nivel mondial;
- (i) un studiu analitic privind spațiul disponibil pe piață pentru proteine;

o

o o

50. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Or. en

⁷ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).